aliquod bonum. cum remorsu cōscientie erran/
tis. a fortiori illi peccant faciendo aliquod malū
cum remorsu conscientie non errantis. De istis
dicitur. dura ceruice ⁊ incircūscisi cordib⁹ ⁊ au-
ribus vos semp spirituisancto restitistis. Actl.
vij. Ecce q̄re dicit durū. verū hic instinct⁹ quan
doq̄ pertingit ad finem suum. scilicet iustificati
onis. vt in illis qui emendant ⁊ obediunt inspi-
ratiōi diuine ⁊ tactui diuino De quo tactu scri
bitur. j. Regl. x. Abijt cum dauid pars exercit⁹
quorum deus tetigit corda. Dauid interp̄tatur
manu fortis. per quam intelligo hunc stimulu3
qui est ita fortis: q̄ conuerti facit peccatorē. qd̄
est difficilius q̄ celum et terram creare: vt dicit
Augustin⁹. de quo vide sanctū Thomā prima
scde q̄stione. c. xiij. de iustificatione impij. Et h̄
stimulo punguntur ⁊ pcedunt peccatores quā
do conuertūtur. ⁊ ideo de quolibet tali conuer-
so ⁊c. potest dici thema scilicz Accessit ⁊ tetigit
loculu3 Tertius tactus est quando deus qui
substantia spiritualis est. tangit nos per afflicti-
onem corporalem. Videns enim deus q̄ cōuer
ti nolumus nec per inspirationes. nec per pmis
siones. nec per minas. nec per exempla. finaliter
ad modum boni patris post multas minas fla/
gellat virgis aduersitatu3. guerrarum. famis et
mortalitatis: que omnia mala pueniunt a deo
p̄ncipaliter. quia vt habetur in Amos. Non est
malum in ciuitate. supple mundi. ⁊ culpe ⁊ pene
quod non fecerit domin⁹. Si enī habetis guer-
ram. ⁊ aduersarij depredāt equos vestros. hoc
malum facit dominus p̄ncipaliter Sz instrumē
taliter aduersarij vestri illud faciunt. Et si infe-
ras. ergo nō peccant. quia executor diuine iusti
cie iudicis non peccat. quia est executor iusticie
Responsio q̄ peccāt ⁊ non est simile de tali exe-
cutore iusticie. quia talis non peccat. quia est ei
iniūctum a iudice. Deus autē non iniunxit istis
vt facerent: licz dederit sententiā q̄ paterentur
⁊ est simile. Si iudex dedisset sententiā cōtra ali
quem latronem qui esset adhuc in nemore. ⁊ tali
qui causa venandi vel cōsimili post sententiā la-
tam transirent per nemus ⁊ reperirent latronez
in habitu mercatoris. qui cogitantes q̄ habeat
pecunias occiderēt eum nihil scientes de sentē-
tia iudicis. nūquid illi eum interficientes homi-
cide sunt. Certe sic. Sic a fili est in pposito. Idē
dicēdum est cōsimiliter. Si perdis aliquid ma/
nus domini tetigit me. Job. xix. Nota enī q̄
hec manus habet quinq̄ digitos. Primus vo
catur pollex. qui virtute est super omnes alios
digitos: per quem intelligo potentiā diuinam.
de qua Job. x. Non est qui de manu tua possit
eruere. Nota q̄ legitur de quadam ciuitate ob
sessa que in necessitate quadam extrema consti-
tuta misit ad quendam ducem vt eis subueniret
Tūc ille dux remisit nuncios dicēs. Est ne inq̄t
ciuitas vestra superi⁹ cooperta vt ira dei super
eam descendere nequeat quod si ita est veniā et
defendam vos. si nō. tunc peccata vestra cōtra
iram dei. ego defendere non audeo. Secūdus
digitus est iudex. per quē intelligo discretionez
dei. in punitiōe nostra. quia nunq̄ punit nos vl
tra condignum. qd̄ debet nos retrahere a mur-
mure contra deum. Tertius digitus est medi
us. per quem intelligo benignitatem diuinam.
quia per hanc aduersitatem recōciliamur deo.
si patiēter tolleremus. De quo psalmista. Fiat
manus tua vt saluet me. quoniā mādata tua ele
gi. Cōcupini salutare tuum domīe. ⁊ lex tua me
ditatio mea ē. Erraui sicut ouis que perijt. que
re seruū tuum. quia mādata tua non sum oblit⁹
psalmo. cxviij. Quartus digitus est medicus
quia per hāc aduersitatem habemus medicinā
non solum curatiuā peccati sed ⁊ p̄seruatiuam.
Job. v. Increpationem domini ne reprobes.
quia ip̄e vulnerat ⁊ medetur. percutit ⁊ manus
eius sanabūt. in sex tribulationib⁹ liberabit te ⁊
in septima non tanget te maluz Quintus digi
tus est auricularis. per quem intelligo exauditi
onem orationū. Unde psalmista. Oculi omniū
in te sperāt domīe. ⁊ tu das escā illorū in tēpore
opportuno Aperis tu manū tuam ⁊ imples omne
animal benedictiōe. psalmo. cxliij. Et de talib⁹
p̄sonis nostrū pōt dici thema. videlicz Accessit
⁊ tetigit loculū ⁊c. Deo grās.

Dnica decimaseptima post trinitatl Sermo p̄m⁹.

OMnis qui se exaltat humiliabitur. ⁊ qui se humiliat exaltabitur. Verbum istud habet textualiter Luc. xiiij. et recitatiue in euāgelio hodierno. Sermo noster i p̄senti erit de sācto euāgelio hodierno huius dominice. Et habebim⁹ multas bonas doctrinas itellectuales. ⁊ instructiones multas morales. Sz prius salutet beatissima virgo maria ⁊c. et resumat thema. Omnis qui se exaltat humiliabit ⁊c. In sancto euangelio hodierno hui⁹ dominice. habem⁹ q̄tuor doctrinas a xp̄o ad informationē ⁊ ordinatiōez totius vite nostre. Vita enī nostra debet esse ordinata quadruplicit. Primo erga se. Scdo erga pauperes. Tertio erga inimicos. Quarto erga amicos. Ista quattuor ostēdit xp̄s.

Primo q̄ sim⁹ ordinati quo ad nosmetip̄os p virtutem temperantie.

Secūdo quo ad p̄ximos nostros p virtutez misericordie.

Tertio quo ad inimicos nostros p virtutem beniuolentie.

Quarto quo ad amicos nostros p virtutem modestie. scilz in bonis ⁊ ordinatis moribus et vbis. ⁊ sic de omnib⁹ alijs. non supbiendo i cōuersatione. Et de isto loquit ppositum thema.

Dñica . xvii . post trinitatis

Omnis qui se exaltat hũiliabitur. et q̃ se hũiliat exaltabitur. Dico primo q̃ sum⁹ ordinati quo ad nosmetipos: per ꝟtutem temperantie. Tũc eni homo est ordinatus in vita sua: quãdo in cibo ⁊ potu scit tenere tẽperantiã. quando recipit solum necessitatẽ ad sustinendũ corpus. vitans supfluitates ⁊ excessus. in hoc stat virtus tẽperantie. Modo audite istã virtutem. quomodo ostendit christ⁹ eam. sed secrete in p̃ncipio euangelij. Cum intrasset iesus ⁊c̃. vsq̃ obseruabant eum. Ista verba indigent declaratiõe. Sciẽdũ q̃ christus in hac vita huius mundi ꝟuauit magnam paupertatẽ ad ostendendũ q̃ homo non debet se nimis dare istis mũdanis rebus. q̃ hodie vel cras sunt relinquende. ⁊ intantũ voluit esse pauper q̃ non habuit domũ. cameraz. neq̃ cellam. Iõ quãdo inuitabat ad prandiũ cum discipulis recipiebat pro sustentatiõe nature necessitatem. sine qua natura humana non posset viuere. Recipiebãt tẽporalia. sz bene soluebãt in orationib⁹ ⁊ cõmunib⁹ instructionibus. Iõ dicit apostol⁹ in persona sua et aliorũ apostolorũ. Si nos vobis spiritualia seminam⁹. nõ magnum est nos carnalia vestra metamus. Iõ et domin⁹ ordinauit his qui euangeliũ annũciant et de euangelio viuere. j. Cor. ix. Et istum modum christ⁹ ꝟuauit. Iõ iudei inimici christi et maxime pharisei. qui erant maiores ⁊ doctores ip̃i⁹ legis. qui inuidebant christo de honore miraculis ⁊ sequela sua. propter q̃d tenuerunt consilium. vt in aliquo possent eum cõfundere ⁊ reprehendere vt diffamarẽt eum Iõ dixit vnus magnus p̃nceps pharisorũ. Iam scit quomodo ipe recipit conuiuiũ Iõ inuitabo eum ⁊ dabo sibi multas escas. ⁊ de multis vinis ⁊c̃. ⁊ dissoluet se in verbis. ⁊ sic cognoscetur quis est. q̃ cõmunik quando homo bibit bis vel ter. homo discomponit se loquẽdo indiscrete per trãsuersum ⁊c̃. ante prandiũ vero homo est totus compositus ⁊ loquitur homo discrete. et credebant q̃ christ⁹ discõponeret se. Ecce quale consilium et qua ratione inuitabat eum ille p̃nceps pharisorũ. Sed ecce q̃d ꝓphetauerat Salomon Nõ est sapientia non est prudentia. non est consiliuz cõtra dominũ. Prouerb. xxj. Tripliciter bellabant iudei contra christũ. vt confunderent euz. Primo per sapientiã illi doctores superbi ⁊ inflati veniebant ad sermones suos dicendo. iste homo qui nunq̃ habuit magistrũ: nec fuit i studio. vult p̃dicare. impossibile ẽ quin dicat multas errores ⁊ stulticias. ⁊ obseruabãt eum. Iõ Salomõ dixit. Non est sapientia cõtra dominũ quia ipe est fons sapientie. Secũdo per disputationes. quia faciebant sibi questiones de theologia subtiles quas ipi nescieb ant determinare dicendo. Videamus iste faber lignari⁹ quid dicet ad istam ⁊c̃. Ideo Salomon dixit. Nõ est prudentia. scilicet disputandi. contra dominuz Tertio iudei bellabant contra christũ. inuitando. cum eni primis illis duobus modis non poterant contra eum. tenuerunt cõsilium vt inuitarent eum ⁊c̃. Sed dicit Salomon. Non est consilium contra dominũ. Modo intelligitis p̃ncipium euãgelij. post q̃ christus predicauerat in die sabbati ille princeps phariseorũz accessit ad eum ⁊ inuitauit eum dicens: Magister exquo dedistis nobis bonũ prãdium spirituale. placet vobis mecũ recipere prãdium corporale. ⁊ christus acceptauit. Dicatur quomodo cuz magno honore fuit ductus ad domum vbi erant mense parate. Et christ⁹ benedixit dicẽs. Oculi omnium ⁊c̃. Nota cuz dicit Mãducare panem. questio. non dabat ille princeps nisi panem in cõuiuio. Respondeo q̃ in scriptura panis recipitur ꝑ omni ꝑuisione ⁊ esca. Unde legik. iiij. Regl. vj. de militibus qui venerũt ad regem israel. de quib⁹ dixit ꝓpheta regi. Pone panem ⁊ aquã coram eis: vt comedant ⁊ bibant. et vadunt ad dominuz suum. Et sequik. Apposita q̃ est eis ciborũ magna preparatio. ⁊ comederunt et biberunt. Ita etiam hic ille p̃nceps preparauit multas escas triplici ratione. Primo ꝓpter festum. quia die sabbati Secundo quia ipe erat magn⁹ princeps. Tertio quia ipse inuitauerat multos phariseos ⁊ doctores vt in aliquo possẽt eum confundere. Item alia expositio. Cũ intrasset iesum in domum cuiusdam p̃ncipis phariseorũ sabbato manducare panem. Non dicit euãgelium q̃ ille non inuitasset eum ad manducãdum panem. Sz cum intrasset iesus ⁊c̃. quia talẽ modum tenebat christus q̃ plus mãducabat de pane q̃ de alijs. dicatur practica quomodo ponebantur coram eo diuersi fructus. ⁊ dabãtur diuersa vina ⁊c̃. ⁊ ipi obseruabãt eũ si comederet de omnib⁹ ⁊c̃. sz ipe comedebat composite ⁊ sobrie. Item forte ꝓponebant diuersa ꝟba ⁊ truffas ⁊ risus. sed ipe fons ꝟtutum fuit adeo compositus. ⁊ tam temperatus q̃ non poterãt ipm in aliquo confundere vel reprehendere. Hic dico ego q̃ docet nos exemplo virtutem temperãtie. sicut iam verbo p̃dicauerat eam dicens: Attendite vobis ne grauentur corpora vestra i crapula ⁊ ebrietate. Luce. xxj. Nota attendite vobis q̃tum ad corpora que destruunt nisi teneat homo temperantiã. Quot homies sunt qui habent morbum caducum ex supfluitate cibi ⁊ potus. q̃ sicut quãdo olla bulit ascẽdit humiditas ita de stomacho ascendit gutta: ⁊ cadit illa gutta super cor ⁊c̃. Quot hoies ex vino habẽt oculos lipos. os rubicũdũ ⁊c̃. ⁊ perdũt visum ⁊ debilitant in membris. Nã vinũ est ita amicabile nature q̃ omnia mẽbra querunt illud ⁊ prodest homini ⁊ eius mẽbris temperate sumptũ ⁊ limpbatum. Quot homies perdunt bonũ colorem

faciei ex vino. ⁊ videntur quasi semimortui habent anhelitus fetidum. perdūt dentes. habent dolorem ex humiditate vini. patiunt in stomacho quod est ex supfluitate. supfluitas cibi non potest decoqui. ideo sunt multi leprosi Sed qui tenet temperantiā habet bonū caput. intellectū clarum. bonos oculos. bonū colorē. bona memora. longe vite est. ⁊ poterit diu fuire deo Ecce quare dicit Attendite vobis. scilz ne grauentur corda vestra. per intemperantiā. De omnibus istis Autoritas. Noli esse auidus i omni epulatione ⁊ nō te effundas super omnē escam. Eccli. xxxvij. Nota auidus. Naz ꝑma digestio debet esse in ore. Secūda in stomacho. sunt enī alique bestie que rumināt ⁊ si esca nō sit bene in ore masticata non potest coqui in stomacho Itē nō effundas te super omnez escam. Ratio. quia non omnes sunt vnius digestionis. sicut non omnes sunt vnius decoctionis i olla ⁊c. In multis enī escis erit infirmitas. quia grauant stomachum. Propter crapulam multi obierūt. dicūt medici ꝙ plures interficit gula q̄z gladius. Licet multi morianꝯ in plijs. sed qui abstinēs est. adijciet vitam Eccli. xxxvij. Dicat de magno Alexandro quādo vidit bragmānos antiq̄ssimos. interrogabat qualem vitam seruarēt ⁊ quam medicinā vt tādiu viuerēt. Responderūt ꝙ tēperantiā solum semel in die comederēt. ⁊ de vno cibo soluz Ecce quare dicit. Attendite vobis. q̄z tū ad corda dicit. ne grauentur corda vestra. id est. anime. Hoc maxime intelligūt clerici religiosi et ꝑsone deuote. quādo multū comedunt vel nimis cenāt non possunt ita surgere ⁊ dormitāt in matutinis seu orationib⁹ suis. Ecce quomodo grauatur. id est deꝑmitur anima. Unde sciendū ꝙ deus ordinauit hominē mediū inter angelos et bestias. Angeli sūt spūales. homo vero vtrūq̄z bestie sunt substātie pene corporales. Homo vere vtrāq̄z naturam in se habet. Et si homo viuit spiritualiter fm animā est similis angelis. Sed si homo viuit fm sensualitatē ⁊ fm corp⁹ bestijs similis factus est fm illud psalmi. homo cum in honore esset non intellexit. comparatus ē iumētis insipientibus ⁊ similis factus est illis. Dico enī ꝙ homo ex peccato supbie. auaricie. luxurie ire. accidie. efficitur similis iumentis. Sz ex peccato gule efficitur min⁹ q̄z bestia. qz bestia transibit cum onere per viam strictam. lutosaz. petrosam ⁊c. ⁊ homo ebrius nō potest se portare ꝑ viam latam planam. imo cespitabit et coruet ⁊c. Itē asinus vel equ⁹ ex quo biberunt aquā etiaz turbidam. si post ꝑ papam vel regē inuitarētur non biberēt. ⁊ tu si inuitat te aliq̄s bibis ⁊c. Jōminus q̄z bestia est gulosus. Ecce xp̄s exemplo ⁊ verbo ostendit nobis virtutem tēperantie. Dico secūdo ⁊c. ex quo visum ē quomodo nos habere debemus erga nosipsos, videndum ē quomodo erga pauperes nos habere debemus per virtutem misericordie. scilicet subueniēdo eis. de bonis tēporalib⁹ ⁊ spiritualib⁹. hoc ostendit ibi Et ecce homo q̄dam hydropicus vsq̄z dimisit. Pro huius intellectu sciendū est ꝙ doctores ⁊ pharisei erant in quodā errore ⁊ falsa opinione dicendo. ꝙ die sabbati nullū erat opus fienduz medicinaz infirmis non dare. ita ꝙ non deberet eis dari purgatio. nec syropus. nec fieri vulneri apertura. vel similia. Dicētes ꝙ festū frangebatur. sed hoc est error. qz festū solum frangitur ex operib⁹ corporalib⁹ ⁊ seruilibus. ⁊ fodere secare ligna. fuere. nere. ⁊ similia. apire operatoria. ambulare ꝑ viam ⁊c. Nam his operib⁹ frangitur festum. deus dedit nobis sex dies. ⁊ retinuit sibi vnum. ideo nolite tāgere ꝑtem suam. nō faciatis mercimonia vel contractus. in dieb⁹ festiuis. ꝑꝓ fractionē festi veniūt siccitates fames mortalitates. tēpestates ⁊c. ⁊ homo vult lucrari ⁊ perdit magl. vult enī deus ꝙ sicut ipse q̄euit in die resurrectionis gloriosus. ita ⁊ nos q̄escamus. De cōsecratione. dis. iiij. Omnē diem dominicū ob reuerētiam resurrectionis domini. ō vespera vsq̄z ad vesperā ꝑcipimus celebrandū. Et xp̄ianus qui non seruat festa videtur ꝙ non credat christi resurrectionē. possumus enī facere opera necessaria. ꝑ infirmis contra illorz errorem Uidētes ergo iudei emuli xp̄i. ꝙ nec i cōuiuio poterāt eum rep̄hēdere in aliquo. ordinauerunt vt hydropicus quidā poneretur coram christo. qui nō audebat petere sanitatē. quia inculpassent eum de sabbati fractione. Sz respiciebat christū. quasi diceret Domine ante te omne desideriuz meum ⁊c. Iz ore non audeam dicere. ꝑꝓ istos ꝑditores qui interficerent me. Nota misericordiā christi. Cū ille hydropic⁹ non auderet aꝑꝓpinquare ad christū. neq̄z petere elemosynā sanitatis. ꝑꝓ inimicos christi circūstantes. xp̄s benigne surrexit ō mensa portans elemosynā sanitatis qua indigebat. Licz i mensa manēs solo nutu potuisset ip̄m sanare. tamen voluit surgere ⁊ ire ad ip̄m et tāgere. dans nob exemplū misericordie. Et pharisei infra se dicebāt. nūc pōt accusari. quia fregit festum. O stulti. Dico enī ꝙ hic xp̄s ostendit virtutē misericordie. ⁊ quomodo erga pauperes debem⁹ nos habere dando ⁊ mittendo elemosynā. Dicat contra illos qui habent aurem surdam corā pauperibus. vosmet vel ꝑ alios mittat elemosynaz. ⁊ sic filij nutrient ad opa misēdie. Jōo dic. Quomodo potueris ita esto misericors. si multū tibi fuerit abundāter tribue. Si autē exiguū tibi fuerit etiam exiguū libēter impartiri stude. Tob. iiij. Dico tertio ꝙ ostendit quomodo debem⁹ nos habere ad inimicos ꝑ virtutem beniuolētie cum dicit. Et respondens ihs dixit ad legisperitos. vsq̄z. respondere illi Ex quo curauit hydro

Nō misericordia ꝙ

picum. dedit eis elemosynã corporalẽ. ⁊ eis de/
dit elemosynaz instructionis spũalis. Mat. v.
Audistis q̃ dictum est antiquis. diliges amicũ
tuum ⁊ odio habebis inimicũ tuũ. Ego autem
dico vobis. diligite inimicos vestros. benefaci-
te his qui oderũt vos ⁊c. Ecce beniuolẽtia quã
eis ostẽdit dans nobis exemplũ. quomodo ad
inimicos nostros nos habere debem⁹ exemplo
suo. Dico quarto ꝙ ostendit quomodo cũ ami
cis sit cõuersandum per virtutem modestie non
superbiendo ⁊c. Hoc ostendit cum dicebat ad
inuitatos ⁊c. In historia euangelij mistice lo/
quitur christus de nuptijs. q̃s deus pater fecit
de filio. Sponsa est natura humana. q̃ sicut vir
⁊ vxor non sunt duo Matth. xix. ita diuinitas
xpi ⁊ humanitas faciunt vnam psonã. De his
nuptijs habẽt Matth. xxij. Simile est regnuz
celorũ homini regi qui fecit nuptias filio suo ⁊c
Inuitati sunt omnes xpiani per apostolos mar
tyres cõfessores. Jõo lauetis manus. Sz atten-
datis ne velitis tenere primuz locum. p̃matu m
vult qui se ingerit quando vacat aliqd̃ benefici
um vel officiũ. dicendo. vere ego ero papa. ⁊ de
episcopatu ⁊c. de qualibet cura animaruz. iam
vos vultis esse in p̃mo loco superius. quãdo ve
nit domin⁹ et videbit vos qui non estis digni.
nec scit regere domũ vestrã. dicet. ribalde po-
cus luxuriosus. ⁊ q̃d facis tu hic. gulosus pom-
posus ⁊c. Sz simplici religioso vel clerico q̃ fu/
giunt ⁊ vadũt simpliciter dicet. O fili mi ⁊ quid
facis tu hic. ascẽde ⁊ sic superius collocabit eũ.
omnis enim qui se exaltat humiliabit ⁊c. Idez in
dominio seculari. vel regimine cõmunitatũ. vo
lunt nõnulli habere primatũ. dicẽdo. ego ero iu
ratus baliuus ⁊c. quia omnis qui se exaltat i re
gimine se ingerẽdo. humiliabitur in iudicio de-
scendẽdo ⁊c. Sed q̃ fugiũt humiliando se exal-
tantur. Autoritas. Domin⁹ mortificat. ⁊ viui-
ficat. ⁊ deducit ad iferos ⁊ reducit. domin⁹ pau
perem facit. ditat. humiliat. ⁊ subleuat. j. Regl.
ij. Item alia. ne gloriosus apareas coram rege
⁊ in loco magnorum ne steteris. melius est enim
vt dicatur tibi. ascende huc. q̃z vt humilieris co
ram p̃ncipe. Proũ. xxv.

Sermo scõs de eadẽ dñica scz. xvij. p⁹ trinitat.

Vade recumbe in nouissimo loco. Luc. xiiij. Volo nũc
p̃dicare de conditionib⁹ animarũ ⁊c
quia stultus est qui scit quid est de eis i alio mũ-
do. si non emendat vitam suã Salutetur virgo
maria ⁊c. Scõz ꝙ clare inuenit i scriptura diui
na, et declarat manifeste experientia. vita ista
nõ est nisi via in qua cõtinue ambulam⁹ ad aliã
vitaz itantũ ꝙ statim quãdo puer nascitur in il/
lo puncto incipit viam ambulãdi. lz stet in lecto
iuxta matrem. Nos omnes continue ambulam⁹
siue comedamus bibamus dormiam⁹ ⁊c. Hoc
poteris videre per similitudinẽ de naui eunte p
fluuiũ. in qua illi q̃ sunt int⁹ siue comedant siue
bibant. sp progrediũt ⁊c. Ita pñs vita ẽ nauis
triũ cooperturarũ. scz religiosorũ clericorũ ⁊ lai
corum. vadit per fluuiũ tẽporis subitum plusq̃z
sagitta vel auis. q̃ ad motum solis mouet. q̃tũ
creditis ꝙ sol ambulauerit exquo incepi p̃dica-
re ⁊c. tamdiu ambulam⁹ ad mortem comedẽdo
stando ⁊ sedendo. Jõo dicit scriptura. Oẽs mo
riemur ⁊ quasi aqua dilabimur in terrã. q̃ nõ re
uertit. ij. Regl. iiij. Clare ergo potestis videre
ꝙ psens vita est via. Et vbi ducit nos? Dico ꝙ
non vadimus ad vnum locũ. Quattuor eni sũt
loca in alio mundo. ⁊ omnes vadim⁹ ad aliquẽ
illorum.

¶ Prim⁹ locus est dãnatorũ intollerabilis.
¶ Scõs puerorũ irreuocabilis.
¶ Tertius tribulatorũ remediabilis.
¶ Quartus beatorũ inestimabilis.

De vltimo dicit thema. Vade recũbe in nouis/
simo ⁊c. Dico p̃mo ⁊c. Iste locus est infernus
qui est in corde terre. sicut sunt domũcule i cor-
de pomi. Scitis q̃ vadunt ad istũ locũ. religiosi
clerici ⁊ laici qui tenent malã vitam. et viuũt in
peccatis ⁊ nolũt corrigere se. sciunt pcerto ⁊ co
gnoscunt peccatũ in quo viuũt. nolunt se corri/
gere ꝓm regulam q̃ totum in scriptis. Magis
sequũtur ppios sensus q̃z diuinam admonitio
nem. magis suam sensualitatẽ q̃z diuinã volun/
tatem. magis suam inclinationẽ q̃z diuinã ordi/
nationẽ. tales quãdo moriunt ad istum locũ va
dunt cõdemnatorũ. vbi sunt tormẽta intollera-
bilia. Ideo dicit scriptura p̃cipiens p̃dicator
vt denunciet ⁊ p̃dicet de istis tormentis. dicẽs:
Testetur ipis ne ipi veniant ad hunc locum tor
mentorũ Luc. xvij. Nota cum dicit locum tor
mentorũ in plurali. ⁊ nõ i singulari. ꝙ ꝓm ꝙ sũt
diuersa peccata. ita sunt diũsa tormenta eis cor
respondẽtia. aliqui eni peccant ⁊ maxime p sup
biam ornãdo se ⁊ parando vane supbiendo. vt
possint ascẽdẽ in dominio regimie ⁊c. Huic pec
cato correspõdet vnũ tormentũ. scz ꝙ ꝯculcant
a diabolis. q̃ tm̃ q̃tuz in hoc mũdo voluerunt
esse super alios tm̃ in inferno sunt sub pedib⁹ de
monũ sicut vue in torculari calcãtur. ⁊ quilibet
diabolus ponderat plus q̃z turris. ⁊ tũc voluis-
sent fuisse humiles. Jõo dicebat christ⁹. Disci-
te a me q̃ mitis sum ⁊ humilis corde. Matth.
xj. Alij peccant maxime per auariciã in vsuris
furtis rapinis retinendo bona defunctorũ. sala-
rium suorũ. decimas ⁊ p̃micias ⁊c. Huic pecca/
to correspõdet tormẽtum d̃ caldarijs plenis au-
ro ⁊ argento liquefactis ⁊ ibi cruciãtur nec pos
sunt mori. Jõo christ⁹ auisando nos dicit. Attẽ
dite vobis ⁊ cauete ab omni auaricia. q̃ non in
abundãtia cuiusq̃z vita eius est ex his q̃ possidet